

4205 2. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 4206

der fra den ene Side ankomme til Philipsdal, have Fortrinsret til at komme videre med den anden Løgn, for at de ikke skulle risikere ikke at kunne komme videre paa Grund af Løfter, som Bognmanden maatte have givet til Andre (En Ste m m e: Livogne!). Livogne kunne ikke etableres her uden meget store Befordringer, og dem kunne vi ikke gaa ind paa. De, til hvilke der ikke er Plads, maa derfor selv sørge for deres Befordring.

H. Nielsen: Uden iøvrigt at komme ind paa Telegrafstriden skal jeg dog ligeoverfor den sidste ærede Tale bemærke, at naar han syntes at ville have en formel Berettigelse for Ministeren til et handle, som han har gjort, ud af de Bemærkninger, der findes til Lovforslaget om Betalinger for Postvæsenet, ere disse Bemærkninger i høi Grad svage. Der staar nemlig blot følgende: „ligesom det nuværende interne Telegramgebyr af 32 Sk. antages at burde nedsættes til 50 Ore fra den Tid, Møntforandringen træder i Kraft“. Der staar, som sagt, „antages at burde“, og altsaa var Ministeren ikke engang paa det Niene med Henfyn til Spørgsmaalet, og da han ikke senere er kommen med Forslag, have vi havt god Grund til at antage, at han har fravalget Tanfen. Det er altsaa en meget svag Støtte, man kan hente fra dette „antages“, og jeg tror derfor, at den daværende Minister havde gjort den Erfaring, at man i Udvalget ikke var meget for at nedsætte Telegramgebyret. Jeg for mit Vedkommende var det ialtsald ikke, og jeg tror ogvise, jeg fik det udtalt isjor her i Salen. Naar man har været fiemt for en Nedsættelse af Brevtagten, har det været, fordi Nedsættelsen vilde komme den almindelige Befolkning til gode og sandsynligvis betydelig vilde udvide Brevvevlingen. Telegramgebyrets Nedsættelse, tror jeg derimod ikke, vilde i nogen synkelig høi Grad udvide Korrespondancen. Dertil kommer, at Telegrafvæsenet har en meget stor Underbalance, naar man medregner de overordentlige Udgifter under en anden Paragraf, hoortimod Postvæsenet dog giver et, skjøndt ikke stort, Overskud. Jeg vil, som sagt, ikke blande mig i Striden, men har kun villet sige, at jeg ikke tror, at der fra de omtalte svage Antydninger kan hentes mindst Berettigelse for Ministeren i den omhandlede Henseende. Hvorvidt han har den eller ikke, skal jeg ikke indlade mig paa, men jeg tror, han ikke har den; ellers havde jeg selvfølgelig ikke været med til at gjøre den Indstilling, jeg har været med til. — Det var

om I B. 1. a. 2, som findes omtalt i Betænkningen under Nr. 26, hvorom jeg nærmest vilde sige et Par Ord. Der er der Tale om, at den kjørende Post mellem Veile og Herning skal udvides fra 3 Gange til 6 Gange ugentlig, en Foranstaltning, der vistnok er meget heldig, da den paa gjældende udstrakte Egn i mindre Grad faar Nytte af Jernbanerne end de Egne, som ligge Jernbanerne nærmere. Jeg tror imidlertid, at der ved Eiden deraf burde træffes en anden Foranstaltning, idet jeg nemlig tror, at Brevsamlingsstedet i Sellinge burde udvides til at være et regnskabsførende Postkontor. Dette Brevsamlingssted har en meget betydelig Udvevling af Postsager. Der udvevles ikke mindre end 20,000 Breve og 2260 Pakker, foruden at der uddeles 17,000 Numre af Aviser aarlig. Dertil kommer, at Pengeforsendelserne til denne By ere meget betydelige, idet der alene sendes omtrent 25,000 Rd. aarlig fra Statskassen til det vedkommende Seminarium, ikke at tale om de Penge, som sendes til de mange derværende Elever. Ser jeg hen til den Fortegnelse, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget om Postvæsenets Kontorholdsgjørelse, finder jeg, at der paa mange Steder er regnskabsførende Postkontorer, skjøndt der der foretages et ikke nær saa stort Antal Breve, Pakker og Pengeforsendelser som i Sellinge. Dertil kommer, at Sellinge er Samlingsplads for en temmelig talrig Befolkning. Jeg vil derfor henstille til den høitagtede Minister, til hvem der vist er kommet et Andragende derom, ligesom et saadant er kommet til Finansudvalget —, at han vil tage denne Sag under Overveelse. I det Hele var det vist ønskeligt, om Postvæsenet vilde gaa lidt mere forretningsmæssigt tilværts, end det gjør; thi jeg skal ikke negte, at det er lidt forunderligt, at det er tredje eller maaske fjerde Gang vi tale om, at Passagerer ikke kunne faae Lov til at staa paa, uagtet de have betalt fra en tidligere liggende Station. Det er, som sagt, ikke første Gang vi have paataalt dette, uden at det dog endnu er blevet anderledes; men saaledes bærer en privat Mand sig ikke ad i sin Forretning. Nu vil jeg ikke dermed sige, at Postvæsenet i Alt skal ligne en privat Forretning, men jeg tror dog, at man af en saadan kunde lære en vis Næsthed og Hurtighed, som vilde være ønskelig. Der er ved Eiden deraf et Par andre Ting, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa; det er flet sør, men jeg har ikke troet, at Manglerne vare tilfede i den Grad, som Tilfældet er. Det Værste er, at